

[Statsministeren.]

indeholdt en nulstilling af dyrtidsreguleringen. Ja, hvis jeg husker ret, så var der noget med, at der var 2 points, ikke 2 dyrtidsportioner, men bare 2 points, som der blev ydet kompensation for i løbet af, jeg tror det var september 1975. Altså heller ikke denne lille oplysning svarer helt til kendsgerningerne.

Regeringen ønsker også ved denne lejlighed at gentage, at vores holdning er den:

For det første, at vi ønsker en indkomstpoltisk løsning, men den skal omfatte, som det er sagt tydeligt, alle grupper i samfundet.

For det andet, at vi står ved den minimumsbespareselsmålsætning, der er sat i septemberforliget.

For det tredje, at vi, selv om vi ikke giver løfter, der er voldsomme og store, erkender, at vi også skal have en skatteletelse pr. 1. januar 1977.

For det fjerde, at den løsning, vi finder frem til i august-september, også skal være en løsning, der tager afgørende hensyn til beskæftigelsesudviklingen.

Hvis alt dette skal lykkes, skal vi røre ved mange ømtålelige problemer, og da er det, vi har sagt nogle gange, at det går ikke, at et enkelt parti blandt forligspartierne prøver på at køre deres eget sololøb. Partierne står frit i mange sager, men man kan ikke ligesom skære en skive eller måske endda en stor luns ud af den samlede økonomiske problematik og så regne med, at man alligevel er med i det store fempartifællesskab, der skal løse den indkomstpoltiske situation, vi står i. Derfor gælder det om, at man forstår dette, og forstår man det også i de kommende måneder, tror jeg, der er mulighed for en løsning.

Vi har lov til at sige, uden at vi maler tingene mere lyst, end rimeligt er, at ledigheden, arbejdsløsheden, nu er vigende. I mandags, da vi havde debatten her i folketinget, dokumenterede jeg, at der var en trods alt gunstig udvikling i beskæftigelsestallene. Jeg påpegede f.eks., at inden for byggefagene var arbejdsløsheden for et år siden ca. 15 pct., mens den i dag er på 5 pct. Samlet var der tale om en nedgang på ca. 2 pct., og netop i dag har vi modtaget de sidste arbejdsløshedstal, som yderligere viser, at der er fremgang i beskæftigelsen. Det

er ikke udtryk for tilfredshed, men det er udtryk for, at det må være rimeligt at notere de resultater, der trods alt er kommet ud af den øgede aktivitet, som igen var et resultat af den politik, som vi i septembersamlingen sidste år fik startet.

Vi kan også konstatere, at inflationen er dæmpet ganske betydeligt, og at vi ikke mindst sammenlignet med en lang række andre lande ligger på et godt niveau.

Men lad mig til sidst tage det alvorlige. Vi kan også konstatere, at betalingsbalancen udvikler sig meget skævt, og selv om måske også denne skæve tendens lige på det allersidste er ved at blive rettet svagt op, så er der ingen grund til at skjule, at vi her står over for et ganske stort problem.

Til de 5 partier, der har forhandlet — også her for nogle dage siden — vil jeg sige, at det har været godt og rigtigt, at vi snakkede ud om tingene. Jeg skal ikke komme ind på, hvad de enkelte partier sagde under disse forhandlinger. Jeg vil hellere lægge vægt på, hvad vi sluttede med at være enige om, nemlig at selv om vi stod over for alvorlige økonomiske problemer, så var der ikke akut nogle problemer, som gjorde, at vi skulle gribe ind med en eller anden stramning nu. Løsningen skal være det, vi finder frem til i september, en samlet og — for at undgå misforståelser — en samlet indkomst- og omkostningspolitik, det er det, vi skal søge at nå til den tid.

Derfor vil jeg sige, at hvis nogen vil være med til at tage det ansvar, som det ganske givet er, så gør det ikke stykkevis og delt, men gør det fuldt og helt. Regeringen er åben over for et samarbejde på det grundlag.

Formanden:

Da der allerede nu er flere medlemmer, der har bedt om ordet i anledning af statsministerens tale, og det kan måske gælde flere ordførere, vil jeg gerne sige, at de pågældende har opbrugt deres taletid, men i betragtning af forholdene vil jeg gøre brug af en bemyndigelse, jeg har efter forretningsordenen. Der står:

„Under særlige omstændigheder kan formanden give et medlem ordet for en replicerende kort bemærkning af indtil 5 minutters varighed“,

og det vil gælde alle de ordførere, der har haft ordet to gange.